

۲۰۱۷/۰۷/۰۳

محمد ظریف امین یار

د افغانستان په اړه د ترامپ تگلاره به څه وي؟

په ظاهري توګه د متحده ایالتو حضور په افغانستان کې د یوې ترهګریزې پېښې په غبرګون کې د یوې ناڅاپه پریکړې پایله ښکاري. اما سیاسي منطق بیا دغه فرضیه ردوي او د توطیې تیوري باندې دلالت کوي. افغانستان چې د جګړې ګټلو لپاره خورا سخت هڅې کوي، په توګه نړیوال شهرت لري حتی امریکا یې هم ناکامې سره مخامخ کړې ده. اوس خورا ډیر نړیوال سیاسي کارپوهان، شنونکي او مبصرین اجماع لري چې د امریکا نظامي تگلاره په افغانستان کې ناکامه ده ځکه چې په افغانستان کې جګړه ورځ تربلې پراخه شوېده او د سولې، ثبات، امنیت او هوساینې درک نشته. نه امریکې د خپلواکۍ دودمده عملیاتو (Operation Enduring Freedom) موخې او نه هم، بن د کانفرانس اهداف په قناعت بخشه توګه لاسته راوړل، بلکې د امریکې غلطو سیاسي پریکړو له وجه افغانستان د ۲۰۱۴ کال د ټول ټاکنو څخه وروسته عملاً یو لوی سیاسي بحران کې ښکېل شوی دی چې د نجات لاره یې لاتراوسه هم ورکه ده. یادې موضوع افغانان، د سیمې او نړۍ قدرتونو په شمول امریکایان یې هم اندېښمن کړي دي. په افغانستان کې جګړه د ناتو او امریکایي سرتیرو له شتوالي سره د هرې ورځې په تېرېدو سره زور اخلي او افغانان یې د خپل راتلونکي په اړه مایوسه او اندېښمن کړي دي. دغه وضعیت د هیچا لپاره د منلو وړ نه ده او ژر تر ژر باید پرې بنیادي بحثونه وشي ترڅو مور د بحران څخه د وتلو منطقي لارې چارې پیدا کړو او افغانستان یوځل بیا ژور کرکیچ کې د ښکېلېدو څخه نجات ومومي.

د ډونالډ ترامپ کمپاینې هوکړې او عمل:

کله چې ترامپ د امریکې منتخب ولسمشر په توګه وټاکل شو داسې ښکارېده چې د امریکې سیاست به د افغانستان او سیمې په مقابل کې ژور او بنسټیز بدلون ومومي اما داسې ظاهراً ونشول او تر اوسه هم د امریکې تگلاره هماغه د پخوا په شان ده یواځې د نوي سرتیرو رالیږل او د نوي ډیپلوماتیکو اړیکو تگلارې په اړه هوکړه شوې ده چې هغه هم پراډاکس نه ډکې پریکړې دي. له بده مرغه د امریکې سیاست او تگلاره د افغانستان په اړه تراوسه هم ګونګه ده او په هېواد کې د امنیت، سولې او ثبات موضوع لاتراوسه هم یو لوی آرمان په توګه باقی پاتې ده. داچې د امریکې پټ مقاصد څه دي دغه موضوع تراوسه هم په بشپړ توګه معلومه نه ده ولی افغانان هره ورځ د تحمیلی او نیابتي جګړې قرباني کیږي چې هیڅکله هم د وینې او باشعوره ملت لپاره د زغم وړ نه ده. د جګړې هره خواکې له بده مرغه یواځې افغانان قرباني کیږي او دا د یو ملت لپاره لوی درد اوناکامې ده. ترامپ چې یو جمهوري خوښتونکي سیاستوال دی د هغه څخه د خلکو مخکې له مخکې تمه دا کیده چې د افغانستان جګړې ګټلو لپاره به نظامي قواو ډیره کړي او حتی دا وویل کیده چې سولې ته هم لاره هواره کړي. یعنې خلکو داسې فکر کاوه چې ترامپ به د افغانستان موضوع یو طرفه کړي ولی په عمل کې داسې ښکاري چې د ترامپ اداره هم د افغانستان بحران حل کیدو لپاره ډیر څه نلري او بدبختانه ناچاره بریښي.

آیا امریکا د افغانستان صادق متحد دی؟

امریکا متأسفانه افغانستان سره تر دغه دمه صادق متحده نه ده پاتې شوی او تل یې په سیاسي میدان کې د افغانستان په اړه زیک زاګ حرکت کړی. تراوسه امریکې افغانستان سره کرلي هوکړې په صحې توګه نه دي عملي کړي او افغانان په دغه موضوع کې قناعت او رضایت نلري. مثلاً نه افغانستان کې ډموکراسي تمثیله شوه، نه ښه حکومتوالي منځته راغله، نه فاسدین، جګړه ماران او مافیایي ډلې محاکمه شوي دي، نه مخدره توکي کشت او قاچاق له منځه لاړ، نه د افغانستان ځواکونه پر مختللیو وسلو سمبال شول، نه سوله، ثبات او امنیت راغی، نه امنیتي تړون عملي شو او نه هم د هیواد اقتصاد خودکفایي طرف روان شو؛ بلکې هرڅه دلته یو مصنوعی رنگ لري چې محض د امریکې وتلو سره به خاوري شي. نو په دې اساس دا وویل به ناجایزه نه وي چې امریکا افغانستان سره یو صادق متحد نه دی. د امریکې اشتباهاتو په اړه ما په انګلیسي ژبې یوه تفصیلي لیکنه کړې ده چې بیا به یې خپره کړم اما دا وویل به نادرست نه وي چې امریکا ګواکې تراوسه پوري افغانستان سره دو گونئ سیاست ته ادامه ورکړي ده چې دغه موضوع نه یواځې د امریکې پوځي شکست باندې مبدل شوی بلکې افغانان یې هم د امریکې سیاست په اړه شک کې اچولي دي. په بل عبارت امریکې دلته خپل اعتماد او اعتبار له لاسه ورکړی چې دغه موضوع باعث د دي شوي

د پاڼو شمېره: له 1 تر 5

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولی

چې د افغانستان اکثریت وگړي د امریکې شتون ته رضایت ونلري. زه عموماً د امریکې حضور په اړه د ماستري دورې محصلینو څخه پوښتم چې آیا هغوی د امریکې حضور ته خوشحاله دي یا غواړي چې امریکا په افغانستان کې حضور ولري، تاسو به حیران شئ چې هغه محصلین چې اکثریت یې امریکایي مؤسساتو کې په کار بوخت دي، یا هم انجولگانو یا دولت کې مشغول دي او نسبتاً روڼ آند هم دي بیا هم یو یا دوه کسه په پنځوسو محصلینو کې د امریکې حضور ته رایه ورکوي. تاسو دغسې سروبي په هر ځای کې علمي کولئ شئ ترڅو د خلکو نظریه د امریکې په اړه ترلاسه کړئ. دغه وضعیت د امریکې سیاسي ماته په افغانستان کې په صحتي توگه څرگنده وي.

د ترامپ او اوباما د تگلارې پرتله:

ما داسې فکر کاوه چې د ډونالډ ترامپ اداره به ژور بدلونونو ته لاره هوارې کړي ولې لکه څنګه چې ښکاري ترامپ کابو د اوباما تگلاره پلې کولو ته چتموالي لري. د ترامپ د تگلارې یواځې یو لوی توپیر د نظامي سرتیريو وتلو نیتي او پر نظامي حل لارې تاکید کې ښکاري. ماته خو داسې ښکاري چې امریکې به رښتیا هم د خپلو سیاسي اشتباهاتو څخه درس اخیستلی وي. یا احتمال لري پلان به دا وي چې افغانستان همیشه بې ثباته او متکي پاتې شي. که مو په یاد وي اوباما غوښتل چې د امریکې ټول سرتیري د افغانستان څخه وباسي اما ترامپ دوامداره جګړې باندې تاکید کوي او جګړه ورته د افغانستان د مساله یواځنئ منطقي حل ښکاري. مگر اصلی پوښتنه داده چې آیا جګړه رښتیا به د افغانستان پیچلې بحران څخه د وتلو منطقي لاره وي؟ زما په آند هماغسې چې د ۱۶ کالو جګړې ثابته کړه، د افغانستان بحران نظامي حل لاره نلري نو ځکه باید د سولې بهیر له لارې حل شي. بیا هم باید انتظار وباسو ترڅو د ترامپ د نوي تگلارې پایلې په عمل کې ملاحظه کړو او د افغانستان وضعیت بیا وارزول شي چه ښه شوی یا که نور هم بحراني شوی. د ترامپ او اوباما د تگلارې یو بل توپیر یې د ډیپلوماسۍ په برخه کې ده. ترامپ غواړي پاکستان باندې لازمه سیاسي فشار منځته راشي. همدغه یې علت ده چې کوشن یې وکړو هند هم ځان سره د افغانستان قضیې کې راګډ کړي. ترامپ تمه لري چې په سیمې کې به نسبي اجماع منځته راځي او دغه اجماع به د جګړې د ختمولو لپاره مثبت اغیزې ولري. اما په ټوله کې د ترامپ اداره پر نظامي حل لارې ډیره اتکا کوي او غواړي د دغه لارې څخه د افغانستان موضوع ممکن حل لارې پیدا کړي. د افغانستان په اړه د ترامپ او اوباما تگلارې په لاندې نکاتو کې په مختصر توگه پرتله کیدئ شي:

۱ - جیمز ماتیز (پینتاګون) ته صلاحیت ورکول:

ډونالډ ترامپ په عنوان د یو جمهوري غوښتونکي په نظامي قوه او نظامي حل لارې خورا ډیر تاکید کوي. داسې ښکاري چې سولې ته ډیر خوشبین نه ده او د سولې بهیر ورته د وخت ضیاع ښکاري. جیمز ماتیز د امریکې د دفاع وزیر څو ورځې وړاندې په یو پریس کانفرانس کې وویل چې «طالبان د افغانستان د بحران څخه وتلو کې اغیزمنه او مهمه برخه نشي لرلئ» زه هم باور لرم چې ترامپ به ډیر لومړیتوب نظامي حل لارې ته ورکړي. لیکن د ماتیز دا څرګندونې کاملاً ناقصه دي او ظاهراً د افغانستان د ملي گټو خلاف هم ښکاري. ځکه سوله د افغانستان د ټول ملت مقدس آرمان دی او دا باید ومنو چې سوله د جګړې له لارې نشي تامینیدلای. د ترامپ اداره په دې آند ده چې پینتاګون (Pentagon) ته که آزاد صلاحیت ورکړل شي نو جګړه به ژر وګڼل شي ولې دغه موضوع یې نظر انداز کړې ده چې جګړه مخالفین هم زیروي نو که ناکامه شوه بیا به خورا ډیر مخالفین زیږول شوي وي چې د امریکې شکست به په افغانستان کې حتمي کړي. ترامپ داسې فکر کاوه چې د افغانستان جګړه به آسانه وي اما کله چې د افغانستان وضعیت نور هم کړکيچن شو ترامپ فیصله وکړه چې د جګړې په اړه د استراتیژیو جوړنې او پلې کونې ټول صلاحیت باید پینتاګون ته ورکړل شي. هغه داسې عقیده لري چې که جیمز ماتیز چې په لیوني سې مشهور دی دغه جګړه مستقیماً رهبري کړي او د جګړې په هکله اکثره پریکړې د دفاع وزارت د چتر لاندې اجرا شي نو دا به د جګړې گټلو لپاره گټور تمام شي. همدغه یې علت وو چې امریکا د افغانستان او پاکستان لپاره خپل ځانګړي استازي وظيفه د اداري تشکیلاتو څخه حذف کړه. اما زه متیقن یم چې دغه سیاست به د افغانانو څخه خورا لا ډیر قرباني واخلي. د ترامپ دا حرکت د هغه سخت دریځه سیاسي مفکورې دلالت کوي اما دا چې دغه سیاست په نتیجه ورکړي یا نه دا به وخت ځواب کړي.

۲ - د سرتیرو شمیر:

امریکا به حد اقل ۳۸۰۰ تازه نفسه سرتیري په افغانستان کې ځای پر ځای کړي. اوس په افغانستان کې وویل کیږي چې ۸۴۰۰ امریکایي سرتیري شتون لري. زه فکر کوم چې ترامپ به پر ناټو هم غږ وکړي چې د سرتیرو شمیر زیات کړي ترڅو امریکې سره یوځای هڅه وشي چې د افغانستان جګړه پای ته ورسول شي. ناټو به افغانستان ته

د پاڼو شمیره: له 2 تر 5

پوځيان راولپري او د جگړې حل لپاره به نوي استراتيژي چتر لاندې به لازم اقدامات پلي شي. زما په آند ۳۸۰۰ سرتيرو زياتول به د جگړې ختم لپاره ډير گټور ثابت نشي ځکه کله چې د امريکي په افغانستان کې ۱۳۰۰۰۰ سرتيرو سره جگړه ونشوو گټلای نو دغه کابو ۲۰۰۰۰ سرتيري به داسې څه وکړي چې جگړه په افغانستان کې پای ته ورسېږي. زه فکر کووم لاره د حل سوله ده نه جگړه. جگړې په لور دوباره حرکت د افغانستان تباهي او نور ژور بحران ته تک دی. امريکا بايد دغه موضوع باندې سر خلاص کړي که نه نو هژموني به يې په افغانستان کې لاهو شي.

۳ - د ملي يووالي حکومت برخليک:

د باراک اوباما يوه لويه سياسي اشتباه د ملي يووالي د حکومت تشکيل وو. اوباما ځکه د ملي يووالي حکومت ته زړه بڼه کړو ځکه چې هغه مهال د امريکي ولسمشريز ټول ټاکنې جريان درلودې او اوباما نه غوښتل چې جمهوري خواهان د دغه ټول ټاکنې وگټي نو پدې اساس هيڅ ډول ريسک يې ونه منلو او بدبختانه په لوی لاس يې افغانستان بحران کې ورداخل کړ. زه فکر کوم د ترامپ محاسبه داده چې دوه سړي حکومت هيڅکله نتيجه نه ورکوي ځکه چې امريکا يو با قدرت مرکزی حکومت او يو مشروع او ژمن متحد ته اړتيا لري؛ ترڅو دغه جگړه چې اوس مهال د امريکي لپاره يو سردرد جوړ شوی، يوطرفه کړي. پدې اساس ډير ژر به د ملي يووالي حکومت برخليک واضح شي. ډير امکان لري چې ډاکټر صاحب عبدالله او ډاکټر صاحب غني به د نوي حکومت تشکيل کې د يو سياسي ټکټ چتر لاندې تنظيم شي.

۴ - د گاونډيانو په هکله د امريکي نوي استراتيژي:

پرته لده چې اوس ټوله نړی په ده حقيقت پوهيږي چې پاکستان د ترهگريزو ډلو لپاره مصونه ځالي لري بياهم کله چې امريکا د پاکستان په مقابل کې قاطع دريځ نه غوره کوي واقعاً د توطيه تيوري باندې د خلکو عقايد نور هم مستحکم کوي. داسې وويل کيږي چې امريکا نوي ستراتيژي باندې کار کوي او دغه ستراتيژي به راتلونکي څو اونيو کې بشپړ او تاييد شي. زه فکر کوم امريکا به هڅه وکړي چې په سيمي کې ممکنه نسبي اجماع منځته راشي نو د پاکستان په مقابل کې به الټرناتيف (Alternative) متحدان لکه هند له ځان سره مل کړي. د هند سره د امريکا نږدې کيدل به د يو اړخه پاکستان باندې لازم سياسي فشارونه واچوي ترڅو پاکستان د سولې په باب کې صادقانه هڅې وکړي او جگړه په افغانستان او سيمي کې پای ته ورسېږي؛ له بل اړخه به پاکستان سياسي استراتيژيک انحراف څخه راوگرځوي. مثلاً د چين، پاکستان او روسي مثلث ممکنه ايتلاف به امريکا د هند سره نږدې کيدلو باندې مات کړي. د پاکستان صدراعظم وروستنی څرگندونې چې «گواکي هغه د امريکا د غلط سياست څخه ناهيلي شوی» همدغه موضوع تاييد گنل کيږي. خو د امريکي نوي ستراتيژي به ډير په ډيپلوماسي او مرستو باندې تاکيد وکړي او جگړه به په دغه ستراتيژي کې برخه نلري. يعنې امريکا به پر پاکستان نظامي فشار څخه ډډه وکړي. دغه موضوع هم دا څرگنده کوي چې امريکا به هيڅکله هم د افغانستان لپاره خپل زور متحد پاکستان باندې لازم فشار رانولي ځکه پاکستان داسې ډير اسرار لري چې د امريکي نړيوال حيثيت باندې ژوري اغيزي درلودلې شي. امريکا به تل پاکستان سره احتياطي او محافظه کارانه سياست غوره کړي ځکه چې پاکستان د ځان سره متحده ساتل د امريکي په سيمي کې رول لپاره ستراتيژيک لومړيتوب لري. همدارنگه امريکا به چين وادار کړي ترڅو پاکستان باندې لازم فشار وارد کړي او اسلام آباد صادقانه هڅو ته مجبوره کړي. دغه ډول فشار به د افغانستان پر وضعيت مثبتې اغيزي ولري.

۵ - د حکومتی جوړښت (ساختار) په اړه:

امريکا به هڅه وکړي ترڅو دغه دوه سړي حکومت يو سړی کړی يا هم به د حکومت ساختار ته تغيير ورکړي. امريکا به د نوي ټول ټاکنو لپاره زمينه برابره کړي او په نوي ټول ټاکنو کې به د اوسني حکومت مشرانو ته د گټلو چانس برابر کړل شي. په ډير گمان سره، ډاکټر غني او ډاکټر عبدالله به يو واحد حکومت جوړ کړي. په دغه ايتلاف کې د حزب اسلامي او جمعيت مشخصه کړيو برخه هم شوني ښکاري. هڅه به وشي چې جگړه ماران، فاسدين او مافيايي ډلي د حکومت څخه وشرل شي. په حکومت کې به نوي ځواني تکنوکراتيک څپرې معرفي شي او په تدريجي توگه به هيواد د جنگسالارانو، مفسدينو او مافيايي ډلو څخه به وژغورل شي. د مجاهدينو بالخصوص د شمالي ټلوالې نور فصل پای ته رسيدلی نو پدې اساس به خورا هڅه وشي چې دغه ډلي د حکومت څخه وباسل شي، انزوا کړل شي يا هم بدنامه او شخصيتونه يې سياسي ترور سره مواجه شي. زه فکر کوم امريکا به دغه تحليل ته رسيدلی وي چې د مجاهدينو شتون کې به واشنگتون هيڅکله به هم په افغانستان کې کاميابه نشي ځکه مجاهدين په تيرو ۱۶ کالو کې د هر هغه اصلاحي برنامې مخالفت کړي چې د دوي امتيازات او سياسي قدرت پکې زيان موندلی. يعنې خلاصه دا چې مجاهدين تل د اصلاح، روڼتيا، امنيت، سولې، ثبات او هوساينه په خلاف واقع شوي دي.

د پاڼو شميره: له 3 تر 5

۶ - د فساد او جنگسالارانو په اړه:

زما په آند امریکا نور باید دغه نقطې ته رسېدلی وي چې د فاسدو او جنگسالارانو په شتون کې، افغانستان به هیڅکله هم د یو سالم او ښه حکومت څښتن نشي. پدې اساس امریکا به کوبښ وکړي چې دغه بدنامي څېرې د حکومت څخه لیرې کړي یا هم انزوا کړل شي. د جگړه مارانو او فاسدینو وخت نور پای ته رسېدلی او امریکا باید هر ورو د افغانستان ثبات او امنیت او سوکالي لپاره دغه ډلې سبوتاژ او نابوده کړي. که دغسې ونشي د افغانستان جگړه به پای ونلري او امریکا به دلته سخت شکست سره مخامخ شي.

۷ - د ښه حکومتوالي په اړه:

که امریکا واقعاً غواړي چې افغانستان کې په عنوان د یو استراتیژیک متحد پاتې شي نو باید ښه حکومتوالی ته لاره هواره کړي. ترڅو چې ښه حکومتوالی منځته رانشي دا به نا شونې وي چې داخلي اجماع منځته راشي او د خلکو اعتماد پر حکومت بیا احیا شي. اوس بدبختانه مور د د اعتماد نشتوالي (Confidence Crisis) په بحران باندې اخته یو او کله چې د خلکو اعتماد پر چارواکو او حکومت له منځه لاړ شي بیا جگړه گڼل او هیواد د کرکیچ څخه راویستل کافي مشکل شي او حتی په لنډ مهال کې ناشونې شي. نو پدې اساس زه فکر کوم امریکا به د ښه حکومتوالي په برخه کې افغانستان حکومت سره دومداره مرسته وکړي او په واقعي توگه به دا ځل کوبښ وشي چې د دولت خدمات او د ښه حکومتوالي بنسټ پر ورسالاري او شفافیت او تخصص سره کینودئ شي. د ملي یووالي حکومت کې نوي تغییرات او اصلاحات د دغه برنامې پیل ښکاري.

۸ - د اقتصاد او سیاسي ثبات په اړه:

تر هغه وخته چې مور په عنوان د یو لوی ملت ونه توانیږو منظم سیاسي ملي جریات تشکیل کړو مور به هیڅکله سیاسي ثبات ته ونه رسیږو. د افغانستان ښه راتلونکي لپاره حد اقل پنځه لوی سیاسي احزاب ته اړتیا لیدل کیږي. یعنی حزب اسلامی، جمعیت اسلامی، طالبان، خلقیان او تکنوکراتان. ټول نور سیاسي جریانونه باید دغه پنځو عنوانونو لاندې راټول شي او یو سالم سیاسي میدان رامنځته کړي. د سولې پروسه او سولې ته رسېدل د سیاسي ثبات لپاره اړینه گڼل کیږي نو باید صادقانه هڅې وشي چې طالبان او نور مخالفین د سولې بهیر سره را گډ شي او سیاسي میدان کې خپله سالمه برخه واخلي. د سولې په باب د پاکستان او د سیمې نورو هیوادونو همکاري ضروري ده اما د سولې بهیر مشري باید افغانان وکړي. د ملي یووالي مشران خصوصاً ډاکتر غنی باید د سولې بهیر ته لومړیتوب ورکړي او په دغه برخه کې لازم کامونه واخلي او د هیڅ ډول قرباني څخه ډډه ونکړي. سوله باید په هر قیمت لاسته راشي. دا هم مهم گڼل کیږي چې مور ښه حکومتوالی ایجاد کړو ترڅو نسبي سیاسي ثبات ته لاس ومومو او بشپړ سیاسي ثبات خواته روان شو. د اقتصاد څخه پرته هم سیاسي ثبات امکان نلري نو باید هڅه وشي د اقتصادي لارو چارو څخه هم سیاسي ثبات منځته راشي. دا ځکه چې که په یوې ټولني کې اقتصادي ثبات نه وي نو بیا ټولنیز ثبات له منځه ځي او ټولنیز ثبات کولای شي سیاسي ثبات مات کړي. ډاکتر صاحب غنی پدغه برخه کې خورا ښه نظریات لري باید هغه پلي کړي. افغانستان د هغه ځای څخه چې ښه جیو اقتصادي او جیو سیاسي موقعیت لري او خورا شتمن زیرمي هم لري نو کولای شي چې په آسانی سره اقتصادي خودکفایی ته ورسېږي. اما باید امریکا په دغه مهمو ملي اجنداگانو کې افغان حکومت سره صادقانه ژمنتیا وښايي او لازمه همکاري وکړي اما لکه تیر ۱۶ کاله په څېر د دغو مهمو برنامو عملی کولو په باب بهاني وکړي. زه فکر کوم اوس امریکا هم باید دغه نقطې ته رسېدلي وي چې افغانستان باید یو خودکفا او هوسا هیواد شي ترڅو دوي هم د اقتصادي فشارونو څخه بالاخره خلاص شي.

۹ - ټولنیزه اتکا: اکثریت که اقلیت:

د امریکې یوه لویه تیروتنه دا وه چې په اقلیتونو باندې بې ساري او بی باکانه اتکا وکړه. زه فکر کوم دغه د امریکې تر ټولو لویه استراتیژیکه تیروتنه وه. لکه څنګه چې د نړۍ تاریخ گواه دی هیڅکله هم اقلیت نشي کولای په یو هیواد کې ښه حکومتوالی، سیاسي، اقتصادي او ټولنیز ثبات رامنځته کړي او هیواد د بحران څخه وژغوري. حتا په پرمختللي هیوادونو کې اقلیت ته مطلق واک ورکول د تصور څخه گڼل کیږي. اما په افغانستان دغه ۱۶ کاله امریکې مطلق واک اقلیتونو ته تسلیم کړی وو. دغه تجربه لکه نورو هیوادونو کې ناکامه شوه په افغانستان کې هم یوه غلطه او ناکامه تجربه وه. اوس داسې ښکاري چې امریکا خپلې اشتباه څخه پند اخیستی وي او غواړي چې پر اکثریت باندې اتکا پیل کړي. امریکا باید ورسالاري ته اهمیت ورکړي په دغه سیاست کې هر چاته خپل حق لاسته راځي که ورسالاري باندې اتکا ونشي بیا باید د نفوس پر اساس مليتی تشکیل باید په صحی توگه تامین شي. په دغه دواړه صورتونو کې په

د پاڼو شمیره: له 4 تر 5

اتوماتیک ډول به پر اکثریت اتکا منځته راشي. که امریکا په اکثریت باندې اتکا ونکړي دغه جگړه به سل په سلو کې وپایلي او په افغانستان کې به د دوي نړیواله هڅه موني هم فنا شي.

۱۰ - دولت - ملت جوړونه:

متاسفانه امریکا د دولت - ملت جوړونې په برخې کې په افغانستان کې ډیر لیر کار کړی. مور د هرڅه نه ډیر ملت جوړونې ته اړتیا لرو او دا کار هغه وخت کیږي چې مور د دولت-ملت جوړونې صحې مودل تطبیق کړو. په افغانستان کې د دولت-ملت جوړونې نړیوال مودل پلي شو اما دغه اجندا باندې په صادقانه توګه کار او پانګونه ونشو نو ځکه مور نه ملت شو او نه هم دولت جوړونې کې بریالي شوي یو. زه فکر کوم چې په افغانستان کې باید ملت جوړونې تر لومړیتوب وړکول شي ځکه دولت جوړونه پرته د ملت جوړونې به ستونزمنه وي. د ترامپ اداره به هم د دولت-ملت جوړونې په اړه هماغه پخوانی تګلاره ته ادامه ورکړي. زه فکر نکوم دغه موضوع ته ډیر لومړیتوب ورکړل شي ځکه امریکا داسې فکر کوي چې د دولت جوړونې په بهیر کې به ملت هم جوړ شي اما دا چې دغه مفکوره به دلته نتیجه ورکړي که نه دابه وخت ځواب کړي. زه متیقن یم چې د دولت-ملت جوړونې نه پرته به د افغانستان نجات خورا مشکل کار وي.

خلاصه دا چې د ترامپ د ادارې تګلاره او د اوباما تګلارې تر منځ هماغه دوه عناصرو کې اصلی توپیر لیدل کیږي. ترامپ د نظامي پریکړو ډیر صلاحیت جنرال ماتیس او اړوندو نهادونو ته ورکړ او په افغانستان کې دوامدارې جگړه ته یې رضایت بنودلی او ډیپلوماسي ته یې هم نوی رنگ ورکړی اما اوباما غوښتل د افغانستان څخه ډیر ژر ووځي او په سیمې کې د نرمې ډیپلوماسي څخه کار واخلي. که څه هم ترامپ په انتخاباتي کمپاینو کې پر افغانستان حمله یې د امریکې یوه لویه استراتیژیکه خطا او سهوه ګنله اما اوس ښکاري چې د افغانستان جگړه ګڼل ورته لومړیتوب پیدا کړی وي. د اوباما ادارې لویه اشتباه دا وه چې د سرتیرو د وتلو نیټه یې وټاکله، پر اقلیتونو یې مطلقه اتکا وکړه او په سیمې کې یې ضعیفه ډیپلوماسي پرمخ بوتله. دا د ذکر وړ ده چې په اصل کې که اوباما او ترامپ یا هر بل څوک چې رییس جمهور شي امریکا خپل ځانګړي سیاسي سپین گیری او اړوند بنسټونه لري ترڅو د امریکا تګلاره مشخصه کړي. همدغه راز کله چې اوباما د افغانستان څخه د سرتیرو د ویستلو نیټه اعلان کړه دغه موضوع طالبانو او نورو مخالفینو ته روحیه ورکړه او هغو جګړې ته یې نوره هم په پراخه کچه ادامه ورکړه. د پاکستان استخباراتي ادارې هم کله چې د امریکې د وتلو خبر ترلاسه کړ نور یې هم کوښښ وکړ چې په افغانستان کې مخالفین او طالبانو ته مرستې ګرځوي او ډیرې کړي. همدغه نور هیوادونو لکه ایران او روسیې هم د مخالفینو مالي او سیاسي ملاتړ باندې لاس پورې کړ. په نظامي برخې کې دغه د اوباما د ادارې یوه لویه او نه ښوونکي تیروتنه وه. اما داسې ښکاري چې د ترامپ اداره به د سرتیرو د وتلو نیټه هیڅکله هم څرګنده نه کړي ځکه دا رښتیا هم د ولسمشر اوباما یوه لویه تیروتنه وه. د افغانستان د جګړې ګڼل اوس د امریکې لپاره یوه حیثیتي او هژمونیکه موضوع باندې مبدل شوي ده او امریکا به په خپل بشپړ توان سره کوښښ وکړي ترڅو په افغانستان کې جگړه وګڼل شي. اما افغانستان واقعاً یوه سخته جغرافیا ده او تراوسه داسې بریښي چې امریکا دلته ناکامه دي. اما داهم امکان لري چې د امریکې اهداف د افغانستان سیاسي ثبات نشتون سره تړلي وي. اما بیا هم دا به وخت په تیریدو سره څرګنده شي.

آیا د افغانستان په اړه د ترامپ تګلاره به لکه د باراک اوباما تګلارې په څېر، خطرناکه شي؟

د افغانستان وضعیت بحرانی ده. د امریکې دفاع وزیر په تازه اظهاراتو کې وویلې دي چې « اوس مهال په افغانستان کې بري څرک نه لیدل کیږي او امریکا د جګړې د پای نیټه نشي ټاکلې. » دغه څرګندونې دا تصدیق کوي چې امریکا تر اوسه پورې د افغانستان جګړې کې ناکامه ده. لکه څنګه چې پوهیږئ د افغانستان جګړه د امریکې پر تاریخ کې تر ټولو نه لویه جګړه ده چې اوس ۱۶م کال ته داخله شوه. اوس به ولیدل شي چې ترامپ څنګه کولای شي چې دغه جګړه وګټي او افغانستان کې سوله، ثبات او هوساینه تامین کړي. اما زما په اند که امریکا پر جګړې بې اندازه او بې باکانه تاکید وکړي او ډیپلوماسي او د سولې بهیر ته لومړیتوب ونکړي نو یوځل بیا به په افغانستان کې ناکامه شي. زما په اند جګړه په افغانستان کې عملاً شکست سره مخامخ شوي ده نو که نوي که د امریکې استراتیژي یواځې پر جګړې تاکید وکړي نو دا هڅې به یو ځل بیا ضایعه وي. اما که پر ډیپلوماسي او د سولې پر بهیر کار وشي کیدلای شي افغانستان وژغورل شي. د سپني ماني سیاسي سپین گیری باید سره کيني او لازم هڅې وکړي ترڅو د افغانستان جګړې ته د نرم سیاست او ډیپلوماسي له لارې حل پیدا کړي. نو پدې اساس زه فکر کوم د ترامپ تګلاره که یواځې پر جګړې تاکید او د ډیپلوماسي میدان کې ناکامه شي زه ډاډ لرم چې بیا به هم ناکامی سره مخامخ شي.

پای

د پانو شمیره: له 5 تر 5

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلینکې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ